

Sygn. akt I ACa 736/13

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Paweł Rygiel
Sędziowie:	SSA Barbara Górczanowska SSA Hanna Nowicka de Poraj (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Lech

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2013 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko (...) Spółce jawnej w C.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Gospodarczego w Kielcach

z dnia 15 marca 2013 r. sygn. akt VII GC 198/12

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

I ACa 736/13

## UZASADNIENIE

**Powód J. K. domagał się zasądzenia** od pozwanej (...) Spółki Jawnej w C. kwoty 163.724,84zł z ustawowymi odsetkami od dnia 30 marca 2012r. oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że sprzedał pozwanej mrożony zielony groch. Powód wystawił pozwanej faktury opiewające na łączną kwotę 446 756,64 zł. Pozwana nie zapłaciła należności objętych fakturami nr (...), w łączne wysokości 191.724,76 zł, mimo pisemnego wezwania. W dniu 22 maja 2012r. pozwana zapłaciła powodowi 28.000 zł, tytułem częściowej zapłaty za w/w faktury, tym samym do zapłaty pozostała kwota dochodzona pozwem.

**Pozwana (...) Spółka Jawna w C.** wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu. Przyznała, że strony, w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, zawarły umowę sprzedaży grochu zielonego klasy (...), na podstawie której pozwana kupiła od powoda 7 kontenerów takiego grochu, celem jego dalszej sprzedaży firmie (...). (...) z siedzibą w Egipcie. Pozwana przyznała, że nie zapłaciła powodowi kwoty dochodzonej pozwem. Kupiony od powoda groch był wadliwy, to jest nie spełniał wymagań klasy (...) określonych przez Polską Normę. W związku z tym pozwana zażądała obniżenia przez powoda ceny grochu o kwotę 38 000 Euro, która w przeliczeniu na złotówki daje sumę wskazaną w pozwie. Pozwana zachowała terminy do złożenia reklamacji. Pozwana nie podziela stanowiska powoda, jakoby wina za powstanie wad leżała po stronie egipskiego odbiorcy, w szczególności jakoby przyczyną wad było przechowywanie grochu w temperaturze – 15 °, co zresztą zgodne było z normą egipską.

Sąd Okręgowy w Kielcach **wyrokiem z dnia 15 marca 2013 r, sygn. akt VII GC 198/12**, zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 163 728,84 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 marca 2012 r oraz kwotę 12 642 zł, tytułem kosztów procesu. W pozostałej części Sąd Okręgowy powództwo oddalił i nakazał ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1514,28 zł tytułem kosztów sądowych.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy ustalił, że powód prowadzi działalność gospodarczą pod firma (...) w R., w zakresie dostaw żywności i produktów spożywczych. Pozwana spółka jest eksporterem groszku mrożonego. W ramach umowy zawartej z egipską firmą (...). (...) z siedzibą w Egipcie pozwana zobowiązała się do sprzedaży 17 kontenerów grochu mrożonego klasy (...) jakości, każdy z nich po 23,5 tony. Siedem kontenerów pozwana zakupiła od powoda. Dostawy groszku mrożonego w kontenerach były transportowane przez pozwaną do egipskiego odbiorcy drogą morską w okresie od 29 lutego 2012 r. do 28 marca 2012r. Powód nabył przedmiotowy groch od producenta Chłodni (...) Sp. z o. o. w G. a następnie odsprzedał go pozwanej. Przedmiotem sprzedaży, zgodnie z deklaracją jakości, był groszek mrożony w workach klasy(...). Towar był sprzedany na warunkach lokomagazyn producenta. Pozwana spółka zakupiony od powoda towar, zapakowany w oznaczonych workach, odbierała bezpośrednio od producenta groszku z Chłodni (...) i wynajmowanym transportem, zlecając przewozy firmom przewozowym (w tym dwa przewozy zlecając powodowi) przewoziła go do swojej siedziby. Po przywiezieniu towaru z Chłodni (...) do siedziby pozwanej, pozwana po wrywkowym jednokrotnym sprawdzeniu towaru nie wносиła żadnych zastrzeżeń co do jakości i ilości kupionego grochu. Następnie pozwana we własnym zakresie dokonywała załadunku grochu do kontenerów morskich i transportowała ładunek do Portu w G.. Towar był przepakowany z siedziby pozwanej do kontenerów opieczętowanych i drogą morską przewożony do Egiptu. W ramach współpracy handlowej groszku zielonego mrożonego powód wystąpił na rzecz pozwanej spółki faktury: Faktur: FA (...) - na kwotę 180 061,88 zł, FA (...) - na kwotę 34 970 zł 3/FA (...) - na kwotę 40 000 zł oraz sporne (...), (...).

W rozpoznawanej sprawie powód dochodzi reszty należności za groch, z faktur wystawionych w dniu 28 marca 2012r. nr: (...) na kwotę 67.307,63zł i nr: (...) na kwotę 124.417,76zł. Miały one być płatne przez pozwaną przelewem do dnia 30 marca 2012r. Pozwana na poczet powyższego zadłużenia uregulowała na rzecz powoda w dniu 22 maja 2012r. kwotę 28.000,00zł. Pozwana nie zapłaciła, jak dotąd, kwoty 163 724,84 zł. Kontrahent egipski O. P. Co. (...) zgłosił reklamację dostarczonego towaru, zakupionego uprzednio przez pozwaną u powoda. W związku z tą reklamacją pozwana zażądała od powoda obniżenia ceny o taką kwotę, o jaką obniżył ją egipski kontrahent. Pozwana zarzucała, że dostarczony przez powoda groszek był wadliwy, albowiem nie spełniał wymagań klasy(...)określonej przez Polską Normę.

Pozwana spółka uzyskała informację o wadliwości groszku po jego dostawie do Egiptu w dniu 26.04.2012 r. Pozwana pismem z dnia 16.05.2012r. poinformowała powoda o wadliwości dostarczonego groszku i zażądała obniżenia ceny towaru o kwotę 38.000euro. W odpowiedzi, powód pismem z dnia 21.05.2012r. poinformował pozwaną o powołaniu przez producenta, Chłodnię (...) Sp. z o.o. w G., niezależnej inspekcji, (...) w Egipcie, która miała dokonać weryfikacji jakości groszku dostarczonego do egipskiego odbiorcy. Kontrolę zareklamowanego towaru przeprowadzono w dniu 21.06.2012r. Pismem z dnia 27.06.2012r. powód poinformował pozwaną o treści opinii (...). W odpowiedzi, pozwana pismem z dnia 29.06.2012 r. przedstawiła swoje zastrzeżenia, podnosząc, że raport (...) nie odnosi się d Polskiej

Normy. Pozwana o nie podzieliła stanowiska powoda, jakoby z przedmiotowej opinii wynikało, że wina za powstanie wad leży po stronie egipskiego odbiorcy’.

Strony korespondowały ze sobą oraz prowadziły negocjacje w przedmiocie reklamacji i opinii (...)u, również z udziałem pośrednika egipskiego odbiorcy rezydującego w Polsce A. A. A. oraz przedstawiciela producenta. W czerwcu 2012r, w trakcie spotkania stron z udziałem przedstawiciela producenta, strony ustaliły, że wady są skutkiem niewłaściwego przechowywania grochu w Egipcie. Producent grochu, Chłodnia (...), nie uznał reklamacji. Podnosił, że sprzedany towar był zgodny z klasą (...) jakości, zaś przedstawiciel pozwanej spółki zgodził się, że reklamacja egipskiego odbiorcy jest niezasadna. Na kolejnym spotkaniu w (...)strony, w tym także producent groszku zgodnie uznały reklamację odbiorcy egipskiego za całkowicie bezzasadną. Na skutek reklamacji dostarczonego przez pozwaną spółkę groszku, O. P. Co. ( (...)) z siedzibą w Egipcie - egipski odbiorca domagał się od pozwanej obniżenia ceny dostarczonego towaru o 38.000euro. Ostatecznie egipski odbiorca wystawił na rzecz pozwanej notę obciążeniową w wysokości 30.000euro, potrącając powyższą kwotę z należności pozwanej spółki za dostarczony przez nią towar.

Oceniając powyższe ustalenia faktyczne Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że **powództwo jest uzasadnione**. Roszczenie powoda zostało udowodnione dołączonymi do pozwu dokumentami.

Pozwana kwestionowała roszczenie powoda na zasadzie art. 560 §§ 1 i 3 k.c. Twierdziła, że towar kupiony przez nią od powoda miał wady skutkujące niemożnością zakwalifikowania go do klasy (...) grochu, według Polskiej Normy – co nie jest między stronami sporne. Sporne są wyłącznie przyczyny istnienia tychże wad. Pozwana zaprzeczała jakoby wady grochu były następstwem przechowywania w temperaturze – 15° C, przez egipskiego odbiorcę. W niniejszym sporze pozwana domagała się obniżenia ceny sprzedaży groszku o kwotę 38.000,00 euro, a ostatecznie o 30.000,00 euro.

Strony zawarły umowę sprzedaży groszku zielonego mrożonego, której essentialia negoti określa art. 535 k.c. Istota sporu sprowadzała się do ustalenia czy sprzedany przez powoda na rzecz pozwanej groch posiadał w dacie sprzedaży wady oraz czy kupujący w tym konkretnym przypadku ma uprawnienie do obniżenia ceny sprzedaży groszku o kwotę 30.000,00 euro jak tego domaga się strona pozwana. Następnie Sąd Okręgowy rozważał treść art. 563 §§ 1 i 2 k.c. i przyjął, że powód dochował ciężącego na podmiocie gospodarczym obowiązku niezwłocznego poinformowania o wykryciu wady. Sąd odwołał się następnie do treści art. 560 §§ 1 i 2 kc który określa uprawnienia jaki służą nabywcy rzeczy wadliwej, tj. odstąpienie od umowy bądź żądanie obniżenia ceny.

W ocenie Sądu Okręgowego pozwany nie wykazał, by przysługiwały mu uprawnienia zagwarantowane w/w przepisem. Bezspornym jest, że przy odbiorze towaru z Chłodni (...) pozwana nie zgłaszała powodowi żadnych uwag i zastrzeżeń co do jakości i ilości zakupionego towaru. W procesie pozwana nie przedstawiła jakiegokolwiek dowodu na to, że sprawdziła jakość grochu, choćby metodą wrywkową oraz by dokonała zabezpieczenia próbek towaru. W tych okolicznościach pozwana nie może względem powoda podnosić zarzutów związanych z wadliwością kupionego grochu. Sąd zauważył, że sprzedaż spornego grochu miała miejsce w dniu 28 marca 2012r., zgłoszenie reklamacji pochodzi z daty 26 kwietnia 2012r., zaś kontrolę jakości zareklamowanego towaru wykonał (...) w Egipcie w dniu 21 czerwca 2012r. Opinia (...)u jest, zdaniem Sądu Okręgowego, nieprzydatna dla oceny zarzutów pozwanego, gdyż dotyczy stosunków zobowiązaniowych pomiędzy pozwaną spółką a jej egipskim kontrahentem i nie przekład się w bezpośredni sposób na umowę sprzedaży pomiędzy stronami. Ewentualna zasadność roszczeń egipskiego kontrahenta nie czyni automatycznie zasadnymi roszczeń pozwanego względem powoda. Tym samym bez znaczenia dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy jest to, że pozwana została obciążona przez egipskiego odbiorcę notą obciążeniową z tytułu wad sprzedanego grochu

Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu technologii żywności na okoliczność wpływu przechowywania grochu w temperaturze - 15 °C na jego właściwości, jako bezprzedmiotowy dla rozstrzygnięcia sprawy. Pozwana nie posiada zabezpieczonych próbek zakupionego od powoda towaru. W ogóle strony procesu nie dysponują żadnym materiałem dowodowym, który mógłby być poddany badaniu, bowiem materiał ten nie został zabezpieczony przez żadną ze stron, a tylko takim materiał mógłby być przedmiotem analizy biegłego.

Sąd Okręgowy podkreślił, że w przedmiotowym wypadku pozwana odbierała towar własnym transportem z Chłodni (...). Sąd Okręgowy dał wiarę zeznaniom świadków: A. S., M. S. i K. C., co do okoliczności sprzedaży towaru jego odbioru jak też braku zastrzeżeń pozwanej co do jakości grochu przy jego odbiorze. Z zeznań świadka J. L. wynika, że (...) egipski badał jedynie trzy kontenery, ponieważ groszek z trzech pozostałych został przerobiony i sprzedany przez (...). Świadek ten zeznał, że popękanie grochu nie stanowi wady w klasie (...)normy polskiej groszku zielonego. Wada zgłoszona w e-mailu z dnia 26.04.2012 r. w postaci popękania groszku – jeśli nie było innych wad – nie stanowi wady naruszającej normę klasy (...)groszku zielonego. Świadek nie mógł odpowiedzieć na pytanie, czy pozwana żądała od klienta egipskiego próbek do przeprowadzenia badań. Zeznania świadka A. A. A., poza okolicznościami dotyczącymi sposobu załatwienia reklamacji pomiędzy egipskim odbiorcą a pozwana spółką, nie istotnego do sprawy nie wniosły. Sąd Okręgowy dał wiarę wyjaśnieniom złożonym przez powoda albowiem korelują one z pozostałym materiałem dowodowym, zaś co do „wyjaśnień współnika pozwanej spółki Sąd Okręgowy podszedł z ostrożnością”.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy na podstawie art. 535 kc orzekł jak w punkcie I wyroku, wskazując jako podstawę rozstrzygnięcia co do odsetek ustawowych w art. 481 §1 i §2 kc, zaś co do kosztów procesu – art. 98 §1 i §3 oraz art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

**Wyrok Sądu Okręgowego zaskarżył w całości strona pozwana, zarzucając co następuje:**

1/ naruszenie art. 217 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. oraz art. 278 § 1 przez oddalenie wniosku pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu technologii żywności (przechowywanie i kontrola jakości żywności) na okoliczność wpływu przechowania grochu zielonego w temperaturze -15°C na jego właściwości z uwzględnieniem czasu przechowywania w tejże temperaturze – podczas gdy wskazany dowód został zgłoszony na okoliczność mającą istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, tj. celem wykazania, że przechowanie grochu zielonego w temperaturze -15°C przez okres do 6 miesięcy nie ma wpływu na jakość mrożonego grochu zielonego;

2/ naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie dowolnej oceny dowodów i wyprowadzenie z materiału dowodowego wniosku, że zeznania A. A. A. nie wnoszą nic istotnego do prawy, podczas, gdy świadek wskazał, że w przypadku, gdy przy dostawie towaru do portu w K. okaże się, że w kontenerze, w którym transportowano towar, nie ma temperatur co najmniej -18°C towar nie jest nawet rozładowywany, co winno prowadzić do ustalenia, że groch zielony zakupiony od powoda był transportowany w odpowiednich warunkach a tym samym wady grochu musiały istnieć w chwili jego załadunku z Chłodni (...) sp. z o.o. w G. i nie były konsekwencją przechowywania grochy w chłodni w Egipcie;

3/ naruszenie art. 233 §1 k.p.c. przez dokonanie dowolnej oceny dowodu w postaci opinii (...) z dnia 9 lipca 2012 r i stwierdzenie, że jest nieistotna ze względu na to, że dotyczy stosunku zobowiązaniowego pomiędzy pozwaną a odbiorcą w Egipcie, podczas gdy przedmiotowa opinia dotyczyła grochu zakupionego od powoda i wskazuje na jego wady, które winny mieć wpływ na obniżenie ceny;

4/ naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie dowolnej oceny dowodu z zeznań przedstawiciela strony pozwanej D. A., przez uznanie ich za niewiarygodne, podczas gdy zeznania te są spójne i korespondują z nalez, iz zeznaniami świadka J. L., A. A. A. oraz z dokumentami stanowiącymi dowód w sprawie;

5/ naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez brak wskazania przez Sąd I instancji podstawy faktycznej uzasadnienia, tj. brak wykazania, które fakty Sąd uznał za udowodnione, na których się oparł i przyczyn dla których dowód w postaci zeznań świadka A. A. A. „uznał za nieprzydatny” a do dowody z wyjaśnień przedstawiciela pozwanej D. A. „podszedł z ostrożnością”, co uniemożliwia dokonanie kontroli instancyjnej w tym zakresie.

Podnosząc powyższe zarzuty pozwana domagała się w pierwszej kolejności dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu technologii żywności (przechowywanie i kontrola jakości żywności) na okoliczność wpływu przechowywania grochu zielonego w temperaturze -15°C na jego właściwości z uwzględnieniem czasu przechowywania w tejże temperaturze. Pozwana wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu za obie instancje.

## **Sąd apelacyjny zważył co następuje.**

Apelacja jest bezzasadna.

Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Okręgowy są prawidłowe. Sąd Okręgowy ograniczył się do ustalenia, że produkowany w Chłodni (...) w Polsce groszek zielony został nabyty przez powoda, który lokomagazyn producenta odsprzedał go pozwanej spółce, ta zaś sprzedała go kontrahentowi egipskiemu. Ustalił też Sąd Okręgowy, iż egipski odbiorca uznał groch za wadliwy i obniżył cenę kupna, ostatecznie o 30 000 Euro. Ustalenia dokonane przez Sąd Okręgowy obejmują okoliczności bezsporne między stronami. Rodzaj i charakter wad stwierdzonych przez egipskiego odbiorcę został uwidoczniony w sporządzonych przez niego w raportach kontroli jakości, których żadna ze stron nie kwestionowała (k. 69-72 akt sprawy). W uzupełnieniu ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego wskazać należy, że w badaniu z dnia 29 kwietnia odbiorca stwierdził, między innymi, pęknięcia 1 – 4% ziaren złuszczenia 5-35%, oparzenia 5-8% ziaren – w badanych czterech partiach. W dniu 15 maja 2012 r zbadano dalszych osiem partii groszku i stwierdzono pęknięcia 1-40% ziaren, złuszczenia 3-38% ziaren, oparzenia 3-7% ziaren. Wszystkie te okoliczności są pomiędzy stronami bezsporne, podobnie jak i to, że Komisja (...) przeprowadzająca badanie w dniu 21 czerwca 2012 r, stwierdziła, między innymi, iż 100% ziaren dotknięte jest uszkodzeniami wynikającymi z zamrożenia.

Jak wynika z treści art. 560 § 1 k.c. kupujący, który domaga się obniżenia ceny w związku z wadami rzeczy sprzedanej musi w procesie udowodnić istnienie wad. Dlatego też w niniejszej sprawie ciężar zasadniczych przesłanek rozstrzygnięcia spoczywał nie na powodzie, lecz na pozwanej. Powód dochodził zapłaty za towar – pozwana przyznała, że części należności za groch, w wysokości takiej jak dochodzona pozwem, nie zapłaciła. Usprawiedliwiając brak zapłaty pozwana powoływała się na skorzystanie z uprawnienia do obniżenia ceny kupna, w związku z wadami rzeczy (art. 560 § 1 k.c.). Ciężar dowodu istnienia tego uprawnienia spoczywał na pozwanej. Pozwana winna była zatem wykazać, że w dacie zawarcia umowy sprzedaży z powodem, groch był wadliwy – co w realiach niniejszej sprawy oznacza, iż groch miał wady zmniejszające jego użyteczność, które nie mieściły się w klasie (...) groszku, według Polskiej Normy. Jeśli – jak w sprawie niniejszej wady grochu ujawniły się już po przejściu niebezpieczeństwa na kupującego (tu: po wydaniu pozwanemu rzecz z magazynu producenta) powód – sprzedawca byłby odpowiedzialny jedynie wtedy, gdyby wady wynikły z przyczyny tkwiącej już poprzednio w rzeczy sprzedanej. Jakkolwiek na gruncie art. 559 k.c. kwestia ciężaru dowodu co do podstawy wyłączenia odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi, wymaga uwzględnienia okoliczności konkretnej sprawy i nie nadaje się do tworzenia reguł generalnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2000 r, II CKN 305/00, Lex nr 52594), to w niniejszej sprawie dowód, iż przyczyna wad grochu stwierdzonych przez kontrahenta egipskiego, tkwiła w samej rzeczy musiał obciążać pozwaną. Pozwana odebrała kupiony od powoda groch bez zastrzeżeń. Następnie to pozwana zajmowała się obsługą logistyczną kontraktu, w tym również załadunkiem i transportem towaru. Przedmiotowy groch był dostarczony do Egiptu drogą lądową i morską. Powód nie miał wpływu na sposób i długotrwałość transportu. Powód zarzucał, że wady rzeczy, które stwierdził egipski odbiorca, w części nie były w istocie wadami w rozumieniu art. 556 § 1 k.c., gdyż określony procent spękań skórki był zgodny z umową stron a zatem dopuszczalny, (...) gatunek wg. Polskiej Normy). Z kolei wada w postaci oparzeliny mrozowej mogła, zdaniem powoda, powstać w wyniku wadliwego przechowywania w zbyt wysokiej temperaturze. Powyższe miał przyznać również pozwany na spotkaniu stron w czerwcu 2012 roku. Zarzuty powoda są co najmniej prawdopodobne – w sytuacji, gdy pomiędzy datą zbadania towaru przez firmę (...) ( (...)) a badaniem dokonanym przez (...) ilość ziaren dotkniętych oparzelina mrozową uległa radykalnemu zwiększeniu. Do takiego wniosku prowadzi treść dokumentów kontrolnych, jednakże rozstrzygnięcie tego zagadnienia wymagało przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego – albowiem dotyczy wiadomości specjalnych (art. 278 k.p.c.). Pozwana zgłosiła wniosek o dopuszczenie takiego dowodu, jednakże jedynie dla wykazania, że przechowywanie grochu w temperaturze -15°C przez okres sześciu miesięcy nie miało wpływu na jego jakość. Zlecenie biegłemu wydania opinii, zgodnie z tezą dowodową pozwanej, nie prowadzi do wyjaśnienia istoty sprawy. Nie ma racji pozwana, wskazując w apelacji, iż istota sporu pomiędzy stronami sprowadza się do ustalenia czy składowanie grochu w temperaturze -15°C przez okres dwóch miesięcy miało wpływ na powstanie wad grochu. Istotą sporu było wyjaśnienie, czy groch który sprzedał powód pozwanej był wadliwy, to jest nie posiadał właściwości, które powinien był posiadać groch klasy (...)określonej według Polskiej Normy. Należałoby więc wyjaśnić, czy te wady grochu, które ujawnił egipski

odbiorca stanowiły wady w rozumieniu umowy stron a dopiero w razie pozytywnej odpowiedzi na to pytanie – w drugiej kolejności – wyjaśnić, czy wady te istniały w dacie sprzedaży grochu pozwanej, bądź też czy tkwiły w niej w dacie sprzedaży w sposób, który doprowadził do późniejszego ich ujawnienia. Jak już wcześniej wspomniano ciężar dowodu tych okoliczności spoczywał na pozwanej. Pozwana domagała się przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, jednakże okoliczności wskazane w tezie dowodowej nie były istotne dla rozstrzygnięcia. Wniosek pozwanej był zatem bezprzedmiotowy. Z tych przyczyn Sąd Apelacyjny – mimo formalnej dopuszczalności (pełnomocnik pozwanej zgłosił zarzut z art. 143 k.p.c.) – nie dopuścił przedmiotowego dowodu, uznając, iż decyzja Sadu I instancji polegająca na jego pominięciu była prawidłowa.

Z przyczyn wskazanych wyżej, zarzut naruszenia art. 217 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 i art. 278 § 1 k.p.c. (punkt 1 apelacji) uznać należy za bezzasadny. Podobnie należy ocenić zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w części w jakiej dotyczy on dowolnej oceny dowodu z dokumentu opinii (...) z dnia 9 lipca 2012 r. (punkt 3 apelacji). Rację ma Sąd Okręgowy o ile wskazuje, że z samej treści tego raportu nie wynika które ze stwierdzonych przez Komisję nieprawidłowości nie odpowiadają wymogom klasy (...) Polskiej Normy, a co za tym idzie, czy groch kupiony przez pozwaną był wadliwy. Pozostałe zarzuty – dotyczącej dowolnej oceny zeznań świadków i przedstawicieli stron, również nie mogą odnieść skutku. Z treści zarzutu apelacyjnego wynika, że chodzi o tę część zeznań w/w osób, które dotyczyły istnienia i przyczyn powstania wad rzeczy. Świadkowie i strony w istocie złożyły zeznania w tym przedmiocie, jednakże materiał ten nie może stanowić podstawy rozstrzygnięcia, albowiem dotyczy wiadomości specjalnych. Ustalenia w tym przedmiocie mogły być dokonane wyłącznie w oparciu o opinię biegłego, który to dowód nie został przez stronę pozwaną zawnioskowany.

Wszystkie powyższe uwagi potwierdzają tezę o bezzasadności apelacji. Podstawę jej oddalenia przez Sad Apelacyjny stanowi przepis art. 385 k.p.c, zaś podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego – art. 108 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1i3 k.p.c